

2016-03-28 Húsvét hétfő. 9 Bf, 14

Ima: - Urunk! - Köszönjük, hogy te nem részvétlen szemlélője vagy lelki küzdelmeinknek, hanem a hit nemes harcában segítségünkre sietsz. - Lépj most is mellénk, s amint meggyőzted egykor az emmausi tanítványok kétkedő szívét, győzd meg ma is a mi kétkedő szívünket is, és segíts minket, hogy teljes hatalmadban, igazán felismerjünk téged, az élet Urát. (aki életre tudsz kelteni és meg tudsz eleveníteni.)

Tex.: 1Sám 2,1-6: Anna hálaéneke

- 2,1 Akkor így imádkozott Anna: Örömet szerzett szívemnek az Úr, felemelte arcomat az Úr. Tudok már mit felelni ellenségeimnek, mert szabadításodnak örvendezhetek.
- 2,2 Nincs olyan szent, mint az Úr, rajtad kívül senki sincsen, nincs olyan köszikla, mint a mi Istenünk.
- 2,3 Ne beszéljete oly sokat büszkén, gőgösen, ne hagyja el szátokat kérkedés! Hiszen mindentudó Isten az Úr, és ő teszi mérlegre a tetteket.
- 2,4 A hősök íja összetörik, de akik a földre rogytak, az erő övét kötik magukra.
- 2,5 A jóllakottak elszegődnek a betevő falatért, de akik éheztek, folyton ünnepelnek. Hetet szül, aki meddő volt, és gyászol, akinek sok fia volt.
- 2,6 Az Úr megöl és megelevenít, letaszít a sírba, és újra felhoz onnét.
- 2,7 Az Úr tesz szegénnyé és gazdaggá, megaláz és felmagasztal.
- 2,8 Fölemeli a porból a szűkölködőt, és kiemeli a szemétből a szegényt, az előkelők közé ülteti, és örökségül főhelyet ad neki. Mert az Úrei a föld oszlopai, rájuk helyezte a földkerekséget.
- 2,9 Híveinek lépteit ő vigyázza, de a bűnösök a

sötétben vesznek el. Senkit sem tesz hőssé a maga ereje.

2,10 Összetörnek, akik az Úrral perbe szállnak, mennydörög ellenük az égben. Megítéli az Úr az egész földet, de királyát megerősíti, felkentjének hatalmat ad.

Ol.e.: Ap Csel 10,34-43: Péter Kornéliusz házában

Lk 24, 13-35: Az emmausi tanítványok.

Énekek:

221 Két tanítvány indul útnak, mennek Emmaus felé, ...
(D=Jézus élte életemnek, ...)

225 Támadj fel új életre már, ... (D=Jer, örvendjünk, ker-ek)

307 Készítsd magad kedves lélek, ... (D=Készítsd magad..)

11

Tartalék: 388 Győzelmet vettél, ... (D=E)

/259 Ó, maradj velünk Kr-unk, mert már este felé vagyunk, .../(D=Tarts meg Urunk, szent igédben ...)/

Ámen.

Ker Gy!

- Anna hálaénekét hallottuk. Az Anna keresztnév görög formája a héber Channáh - nak. Kegyelmet jelent.
- S Anna nevéhez méltóan valóban feltörő örömmel ad hálát igénkben az Úrnak. - Csak az tud így hálát adni, akit valamilyen nagy mélységből szabadított meg az ÚR. - S őt a megvetettség, a kirekesztettség, a bántó megjegyzések sokaságától mentette meg az Úr. Mert a gyermek nélküli élet az akkori társadalmi felfogás következtében - elviselhetetlen megbélyegzéssel, belső fájdalommal járt.
- Azért, hogy Anna el tudja hordozni ezt a nyomasztó lelki terhet, állandóan kereste imádság útján a kapcsolatot Istennel.

- - Isten pedig megkönyörült rajta, és fiúgyermeket adott neki, akit Sámuelnek, "Istentől kért" - nek nevezett el.

- Ezzel olyan hatalmas esemény történt, amelyet maga ANNA is a 1Sám 2, 6. versben így vall meg:

"AZ ÚR MEGÖL ÉS MEGELEVENÍT,
SÍRBA VISZ, ÉS FELHOZ ONNÉT."

- Ez minden temetésen is felhangzó Ige. - Nem ítéletes, mint azt a felületes hallgató első hallásra gondolná, hanem valójában reménységet keltő vigasztalás. - Félelmet és bezárkózást oldó biztatás van ebben az igében. --- Ezért kerül ide a klasszikus Húsvét hétfői ige mellé: Lk 24, 13-35, az emmausi tanítványok mellé: a bezárkózó és megrettent tanítványokról tudósító ige mellé Anna hála éneke.

- De kishitúségeink, csüggedéseink közepette is lehet azt imádságban kérni, hogy: "hinni akarok, Uram! - légy segítségemre az én hitetlenségemben! "

- Ahogyan egy énekkari énekben kérő imádságként hangzik:
„HINNI TANÍTS, URAM KÉRNI TANÍTS!
GYERMEKI NAGY HITET KÉRNI TANÍTS!
INDÍTS FEL SZÍVEMET, BUZDULJON FEL NEKED,
GYŰJTENI LELKEKET KÉRNI TANÍTS!

LÉLEKBŐL LELKESEN KÉRNI TANÍTS!
ÜDVÖZÍTŐM TE VAGY, ÉSZT ERŐT, SZÍVET ADJ,
LELKEDDEL EL NE HAGYJ! KÉRNI TANÍTS!
GYORSAN ELSZÁLL A PERC, KÉRNI TANÍTS!
LÁSD GYENGESÉGEMET, ERŐSÍTS ENGEMET,
MÍG DIADALT NYEREK, KÉRNI TANÍTS!

JÉZUS, TE VISSZA JÖSSZ, VÁRNI TANÍTS!
MAJD HA KEGYELMESEN, NÉZED AZ ÉLETEM,
ÁLLHASSAK CSENDESEN. HINNI TANÍTS!

- Hinni taníts Urunk a te bűnt és halált legyőző hatalmadban.
(*az eljövendő örök életben is.*)"
- "Anna éneke egyben Jézusra utal. Jézus az, aki nem fogadja el ezt a világot úgy, ahogyan van.
- Jézus lesz annak jele, hogy Isten nem fogadja el a világ hatalmi struktúráját, berendezkedését olyannak, amilyen.
- - Jézus mai követőitől is számon kéri azt, hogy társadalomformáló erővé váltak-e? - Hogy, hogyan viszonyulnak az Ő követői a remény nélkül élők, gyengék, erőtlenek, hatalomtól megfosztottak és szegények iránt.
- Eljut-e Jézus szabadításának jó híre rajtunk - krisztyianoszokon - keresztül? - Pál apostol ezt így fogalmazza meg: "MERT AZOKAT VÁLASZTOTTA KI AZ ISTEN, AKIK A VILÁG SZEMÉBEN BOLONDOK, HOGY MEGSZÉGYENÍTSE A BÖLCSEKET, ÉS AZOKAT VÁLASZTOTTA KI AZ ISTEN, AKIK A VILÁG SZEMÉBEN ERŐTLENEK, HOGY MEGSZÉGYENÍTSE AZ ERŐSEKET. AZOKAT VÁLASZTOTTA KI AZ ISTEN, AKIK A VILÁG SZEMÉBEN NEM ELŐKELŐK, SŐT LENÉZETTEK; ÉS A SEMMIKET, HOGY SEMMIKÉ TEGYE A VALAMIKET, HOGY EGYETLEN EMBER SEM DICSEKEDJÉK AZ ISTEN ELŐTT. (1Kor 1,27-29)

- *A mai napon arra is emlékezünk, hogy a 20. század egyik nagy mártírját, DIETRICH BONHOEFFERT ezen a napon végezték ki 1945 április 9-én. - D. Bonhoeffer is az Úrban bizakodott, benne reménykedett akkor is, amikor EÉ 355. hitvalló énekét megírta. A ének első verse : "ÁLDÓ HATALMAK OLTALMÁBA REJTVE, CSAK VÁRJUK BÉKÉN MINDAZT, AMI JÖN, MERT ISTEN ŐRIZ, REGGEL, DÉLBEN, ESTE, Ő HŰ LESZ, BÁRMIT HOZZON A JÖVŐ. "*

- Ezzel az élő hittel és reménységgel túl látunk a sírokon, a rájuk elhelyezett kereszteken, vagy kemény köveken." Ev. Élet: Szabó Lajos igeh. - Mert tudjuk, hogy akik az Isten szeretik, azoknak minden javukra van, Mert semmi nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, Róm, 8, 31 kk.

4. vers: "ÉS HA AZ ÚTON ÖRÖMÖT ADSZ NÉKÜNK, HA SZÉP NAPOD RAGYOGVA RÁNK NEVET, BIZTASSON, INTSEN, SOK NEHÉZ EMLÉKÜNK, HOGY ÉLETÜNKET SZENTELJÜK NEKED."

- Ezt kérjük egy az 5-6. századból való dél-franciaországi himnusz részletével:

"SZÍVÜNKET, JÉZUS TÖLTSE BE
A HÚSVÉT BOLDOG ÖRÖME;
KIKET KEGYELMED ÚJRA SZÜLT
GYŐZELMEIDBEN RÉSZESÍTSD.

Jézus, dicsőség tenéked: halált legyőzve tündökölsz,
s Atyának és a Léleknek meg nem szűnő időkön át."

- Így legyen az Úr a mi életünknek is tündöklő fényforrása minden élethelyzetben. **Ámen.**

Ole.:Lk 24, 13-35: Az emmausi tanítványok

13Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, 14és beszélgettek egymással mindarról, ami történt.

15Miközben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. 16Látásukat azonban valami akadályozta és nem ismerték fel őt. 17Ő pedig így szólt hozzájuk: „Miről beszélgettek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak. 18Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?” 19„Mi történt?” - kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: „Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szóban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt; 20hogyan adták át a főpapok és a főemberek halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. 21Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. 22Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbenett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál, 23de nem találták ott a testét; eljöttek és azt beszéltek, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. 24El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszéltek; őt azonban nem látták.” 25Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! 26Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?” 27És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt. 28Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. 29De azok unszolták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már!” Bement hát, hogy velük maradjon. 30És

amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. 31Erre megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. 32Ekkor így szóltak egymásnak: „Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?” 33Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. 34Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. 35Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről.

ApCsel 10, 34-43: Péter Kornéliusz házában

34Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: „Most kezdem igazán megérteni, hogy nem személyválogató az Isten, 35hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik. 36Ezt az ígét küldte Izráel fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által. Ő a mindenség Ura! 37Ti tudjátok, mi történt, kezdve Galileától az egész Júdeában, az után a keresztség után, amelyet János hirdetett: 38A názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek, mert az Isten volt vele. 39Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték; 40de az Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy láthatóan megjelenjék; 41de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket előre kiválasztott erre az Isten: minékünk, akik együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. 42És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírása élőknek és holtaknak. 43Róla tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.”

-